

Bijbelgeleerden en het mysterie van de Behemoth

Bron: <https://answersingenesis.org/dinosaurs/scholars-mystery-of-behemoth/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en plaatjes toeg. door M.V.

Behemoth: Een wetenschappelijk overzicht

Het boek Job roept veel vragen op (zoals, waarom moest Job, een rechtvaardig man, zoveel lijden?), maar een die veel geleerden heeft verbijsterd is de identiteit van het mysterieuze schepsel dat in Job 40:10 (Job 40:15, KJV) bekend staat als de behemoth.

Nadat Hij Job de wonderen van Zijn schepping heeft laten zien in de hoofdstukken 38-39, spreekt God een tweede keer tot hem en blijft Hij hem uitdagen door hem te vertellen gerechtigheid te beoefenen in de wereld. God houdt zich bezig met de kwestie van gerechtigheid, aangezien Job Gods gerechtigheid in twijfel heeft getrokken (Job 40:3) en vaak heeft gevraagd zich te verdedigen tegenover God (Job 9:16; 13:3). God beschuldigt Job ervan Zijn gerechtigheid in diskrediet te brengen door te trachten zichzelf te rechtvaardigen, en hij heeft de grens overschreden in enkele van de dingen die hij heeft gezegd. Dus daagt God Job uit om zijn macht in de wereld te tonen en te demonstreren dat hij kan regeren zoals God (Job 40:4), Hij doet dit door hem te vragen te overwegen of hij het grote en machtige schepsel behemoth kan beheersen:

“Zie toch, de Behemoth, die Ik gemaakt heb, evenals u, hij eet gras zoals een rund” (Job 40:10).

Maar wat is dit grote mysterieuze wezen, de behemoth? De identificatie van de behemoth wordt algemeen betwist onder bijbelgeleerden, zoals blijkt uit hun verschillende interpretaties:

1. Een echt aards wezen (nijlpaard of olifant).[1] NBG: “nijlpaard”. KJV-voetnoot 1: “**Supposed to be either the elephant [olifant] or the hippopotamus [nijlpaard]**”.
2. Een mythisch wezen.[2]
3. Een aards wezen dat ook een spirituele kracht vertegenwoordigt.[3]

Er is nog een andere optie, maar een waar commentatoren niet voor pleiten, namelijk dat de behemoth een echt wezen was dat nu is uitgestorven. Om het wezen dat bekend staat als de behemoth correct te identificeren, is het niet alleen nodig om goed op elk detail in de tekst, die over hem gaat, te letten, maar ook om onze vooronderstellingen over de geschiedenis van de wereld in gedachten te houden, aangezien dit onze interpretatie zal beïnvloeden.

Behemoth: echt of mythisch?

In Job 40:10 zegt God tegen Job “Zie toch, de Behemoth”, en roept hem op om aandacht te schenken aan dit schepsel. Het Hebreeuwse woord *bēhēmôt* (בְּהֵמוֹת) is de meervoudsvorm van *bēhēmâ* (בְּהֵמָה), een generisch woord dat wordt gebruikt om de gedomesticeerde “beesten / vee” van de aarde te beschrijven die God schiep op dag zes van de scheppingsweek (Genesis 1:24) en dat de ark inging en er nadien uitkwam (Genesis 6:20; 9:10).[4] In vers 15 verwijst de meervoudsvorm *bēhēmôt* [5] naar een enkel wezen maar hier wordt het majesteitsmeervoud gebruikt. Bijbelgeleerden erkennen dat dit een “superbeest”[6] of “het beest bij uitstek” betreft.[7] Wat duidelijk is uit vers 10, is dat Behemoth en Job één ding gemeen hebben: ze zijn beide schepselen van God en op dezelfde dag geschapen. De woorden “die Ik gemaakt heb, evenals u” strijden “tegen de opvatting dat de behemoth een mythisch wezen is”.[8] Het is een echt aards wezen dat hier duidelijk wordt voorgesteld, zoals Konkel terecht erkent in zijn commentaar op Job:

Het zou het punt van de dichter vernietigen om van de wereld van de Schepper naar de mythische wereld over te gaan, want de boodschap van God was gericht aan de wereld waarin Job leefde.[9]

In zijn eerste toespraak gebruikt God echte dieren en vogels (leeuw, [Job 39:1](#); berggeiten, [Job 39:4](#); ezel, [Job 39:8](#); os, [Job 39:10](#); struisvogel, [Job 39:16](#); paard, [Job 39:22](#); sprinkhaan, [Job 39:23](#); havik, [Job 39:29](#) en een adelaar, [Job 39:30](#)) om tot een belangrijke conclusie te komen met betrekking tot de schepping en de plaats van de mens daarin. Evenzo gebruikt God in zijn tweede toespraak een ander, echt schepsel, de behemoth, om de kracht van zijn boodschap aan Job te versterken. God vestigt zelfs Jobs aandacht op het feit dat de behemoth “gras eet als een rund” (of vee, *bāqār*). Dit kan nauwelijks gezegd worden van een mythisch wezen. Bovendien waren de mythische beesten van andere oude verhalen uit het Nabije Oosten vreselijk en roofzuchtig van aard, maar in tegenstelling daarmee wordt de behemoth beschreven als een herbivoor ([Job 40:10, 15](#)) die vredig ligt “te slapen onder schaduwrijke bomen, in een schuilplaats van riet en moeras. De schaduwrijke bomen bedekken hem elk met zijn schaduw; de wilgen van de beek omringen hem” ([Job 40:15-16](#)).^[10] De tekst maakt duidelijk dat de behemoth een echt aards wezen is, aangezien het wordt voorgesteld als iets waarvan de mensen afwisten door de schepping te observeren. Hoewel de behemoth een echt aards wezen was, komt hij niet overeen met gelijk welk wezen dat vandaag in Gods schepping leeft.

Het lichaam van de behemoth

De beschrijving van behemoths lichaam in de [verzen 11-13](#) is uitgebreid en gedetailleerd en helpt ons bij het identificeren van dit enorme wezen:

“Zie toch zijn kracht in zijn lendenen, en zijn sterkte in de spieren van zijn buik. ¹² Als hij wil, is **zijn staart als een ceder**; de pezen van zijn dijen zijn samengevlochten. ¹³ Zijn beenderen zijn als staven brons; zijn gebeente is als ijzeren stangen” ([Job 40:11-13](#)).

Deze uitgebreide en krachtige beschrijving van de behemoth heeft ertoe geleid dat veel commentatoren terecht erkennen dat hij een echt aards wezen moest zijn. Voor commentatoren die de mythische interpretatie van de behemoth verwerpen, lijkt het unaniem aanvaarde standpunt het nijlpaard te zijn.^[11] Dit is ook de interpretatie die wordt geboden in de voetnoten van verschillende moderne Bijbelvertalingen (NIV, NASB, OJB). Oudere bijbels, zoals de Geneefse Bijbel uit 1599, zeggen dat de behemoth “wordt verondersteld de olifant te zijn, of een andere, die onbekend is”.^[12] Maar

komt het nijlpaard (of olifant) overeen met de beschrijving van de behemoth? Er zijn verschillende redenen waarom de interpretatie van het nijlpaard niet werkt. De beschrijving in vers 17 van de behemoth zijn staart is belangrijk om dit wezen te begrijpen.

Hij beweegt zijn staart als een ceder. (KJV)

Hij beweegt zijn staart als een ceder. (NKJV)

Hij spant zijn staart als een ceder. (NBS)

Hij maakt zijn staart stijf [13] als een ceder. (ESV)

Hij buigt zijn staart als een ceder. (NASB)

Zijn staart zwaait als een ceder. (NIV)

In vers 17 vergelijkt God behemoths “staart” (*zānāb*) met een cederboom. Cederbomen waren enorm groot (2 Koningen 19:23) en een symbool van macht (Ezechiël 17:22-24; 31:1-18). Het woord *zānāb* wordt elders in het Oude Testament gebruikt om te verwijzen naar het einde of de basis van iets (Exodus 4:4; Rechters 15:4; Jesaja 7:4); het kan dus niet verwijzen naar de slurf van een olifant.[14] De beschrijving van de staart van de behemoth past in de verste verte niet bij het nijlpaard of de olifant. De gemiddelde hoogte van een ceder is ongeveer 30-40 meter, terwijl de gemiddelde grootte van een volwassen mannelijk nijlpaardstaart ongeveer 56 cm is. Het nijlpaard brengt ook het grootste deel van zijn dag door in het diepe water, maar de behemoth brengt zijn dag door in de beschutting van de lotusboom in het moeras (Job 40:16-17). Om het probleem van de beschrijving van de staart van de behemoth te omzeilen, hebben sommige geleerden gesuggereerd dat de staart een eufemisme is voor de fallus van het nijlpaard.[15] Dit werkt ook niet, aangezien het overheersende thema in de beschrijving van het lichaam van de behemoth (lendenen, buikspieren, staart, dijen, botten en ledematen) bedoeld is om zijn enorme kracht en macht over te brengen, niet zijn paringskenmerken.[16] Het is niet alleen de staart van de behemoth die uitsluit dat het een nijlpaard is, maar de algemene lichamelijke beschrijving “vervangt elk normaal wezen”. [17] Tenminste elk normaal wezen dat voor ons vandaag herkenbaar is.

Ten slotte wordt de prominente plaats van de behemoth beschreven in de verzen 14-15 en bewijst dit opnieuw dat dit een echt aards wezen is:

“Hij is de voornaamste van Gods werken; Hij Die hem gemaakt heeft, heeft hem zijn zwaard verschaft. De bergen brengen immers voedsel voor hem voort, en alle dieren van het veld spelen daar” (Job 40:14-15).

Het feit dat de behemoth het “voornaamste”, “eerste” of “begin” (*rē'šūt*, ראשית) [18] is onder de werken van God, vertelt ons dat hij een schepsel is dat door God is gemaakt om het “machtigste dier” te zijn.[19]

In zijn tweede toespraak laat God Job nadenken over zijn relatie met de behemoth. Alleen God kan het grote beest dat de behemoth is, benaderen en beheersen, aangezien Hij Heer is van zowel de schepping als van het morele domein. In tegenstelling tot God heeft Job niet de macht om een wereld vol onrecht te beheersen.

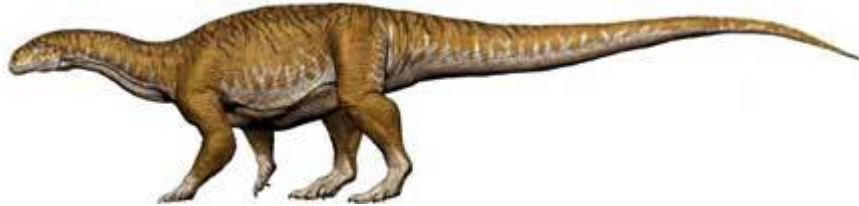
Wat is dan de behemoth?

Als de behemoth geen mythisch monster is en geen echt aards wezen zoals een nijlpaard (of olifant), wat zou hij dan kunnen zijn? Bijbelse creationisten hebben lang betoogd dat de behemoth een wezen is dat nu is uitgestorven, maar bij Job bekend was toen hij nog leefde, mogelijk een sauro-pod-dinosaurius (mogelijk *Dicraeosaurus*, *Brachytrachelopan*). Waarom begrijpen de meeste, zo niet alle, bijbelgeleerden die commentaren op Job hebben geschreven de behemoth dan niet op deze manier? De reden is vrij simpel, de overgrote meerderheid (zo niet alle) commentatoren op het boek Job zijn beïnvloed door lange tijdperken van de evolutionaire geologie en dus leefden de wezens die we nu kennen als dinosauriërs in hun geest nooit samen met de mens in de dezelfde tijd, maar stierven ze 66 miljoen jaar geleden uit en zijn ze nu alleen te vinden in het fossielenarchief. Commentatoren denken niet eens na over de mogelijkheid om de behemoth te interpreteren als een uitgestor-

ven dier, zoals een dinosaurus. In zijn commentaar op Job, zegt de theïstische evolutionist Tremper Longman III over Job 40:10:

De opvatting, die wordt bepleit door zogenaamde jonge-aarde-creationisten dat de behemoth en de leviathan dinosauriërs zijn, is belachelijk. De auteur kon geen kennis hebben gehad van dinosauriërs. Deze visie is een te letterlijke lezing van Job.[20]

Het is alleen belachelijk voor Longman omdat hij al een evolutionaire kijk op de wereld heeft omarmd en het bijbelse scheppingsverslag als historisch heeft verworpen.[21] Longman verwerpt terecht de behemoth als een nijlpaard, maar hij stelt dat “het beste begrip is dat de behemoth en de leviathan geen echte wezens zijn, maar eerder de ultieme vertegenwoordigers van respectievelijk landdieren en zeedieren”. [22] Voor Longman is de behemoth een “denkbeeldig wezen”. [23] Maar hoe weet Longman dat de auteur van het boek Job geen kennis had van wezens die we nu dinosauriërs heten? Hij kan dit alleen zeggen vanwege zijn evolutionaire vooronderstellingen die hij in de tekst leest.

In zijn recente commentaar op *Job*, gelooft de invloedrijke apologet en geleerde dr. Michael Brown dat de behemoth een aards wezen was dat ook een spirituele kracht vertegenwoordigde.[24] Brown erkent de interpretatie door creationisten over de behemoth als zijnde een dinosaurus, maar zegt dat het over het algemeen “door iedereen die niet in dat kamp is, direct wordt verworpen”. [25] Echter, de reden waarom Brown worstelt met de behemoth als dinosaurus is er vanwege zijn geloof in een oude aarde: [26]

Het enorme probleem blijft natuurlijk de kwestie van de leeftijd van de aarde (Longman stelt dat: “Het idee dat dinosauriërs en mensen tegelijkertijd bestonden... niet wordt ondersteund door wetenschap of schrift”), aangezien vrijwel allen, behalve jong-aarde-creationisten (waaronder een verrassend aantal hoogopgeleide wetenschappers), geloven dat dinosauriërs miljoenen jaren voordat mensen op aarde verschenen waren uitgestorven, en dus voor de mensheid volledig onbekend waren vóór de laatste tweehonderd jaar toen de eerste fossiele botten werden ontdekt.[27]

Brown's argument is om verschillende redenen problematisch. Ten eerste vertelt het bijbelse scheppingsverslag ons dat de mens naast de landdieren (dinosauriërs) op dag zes werd geschapen (Genesis 1:24-31). De wereldwijde vloed in Genesis 6-8 zou verantwoordelijk zijn voor het grootste deel van het fossielenbestand, inclusief de dinosauriërs. Na de zondvloed kwamen twee van elke soort landdieren (inclusief dinosauriërs) uit de ark (Genesis 8:17-19) en leefden ze naast de mens totdat ze uitstierven of werden bejaagd tot uitsterving. Er is voldoende bewijs van over de hele wereld dat mensen in oude culturen, in hun kunst en aardewerk, wisten van wat wetenschappers tegenwoordig dinosaurussen zouden noemen¹. [28] De ontdekking van rode bloedcellen en bloedvaten² in het bot van dinosaurussen suggereert ook sterk dat dinosauriërs niet 66 miljoen jaar geleden zijn uitgestorven. [29] Gezien het feit dat dinosauriërs in de 19e eeuw door wetenschappers werden herontdekt en het woord *dinosaurus* pas in 1841 werd uitgevonden, mogen we niet verwachten dat de auteur van Job het woord *dinosaurus* zou gebruikt hebben.

Ten tweede is er een theologisch probleem om de evolutionaire veronderstelling te aanvaarden dat dinosauriërs uitstierven (wat betekent dat er dood was) voordat de mens ooit op aarde leefde: het bestaan van de dood voordat Adam zondigde, is een enorm theologisch probleem. De Bijbel leert dat de dood van welke aard dan ook (mens, dier, etc.) tot stand kwam als gevolg van Adams ongehoorzaamheid (Genesis 2:17; Romeinen 5:12; 8:20-22). Als dieren zouden lijden, sterven en elkaar

¹ Zie <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm#draken> en <http://www.verhoevenmarc.be/mensendino.htm> !

² Zie <http://www.verhoevenmarc.be/zachtweefsel.htm> !

doden in Gods “zeer goede” wereld (Genesis 1:31), dan zou dit Zijn karakter niet goed weerspiegelen en zijn schepping niet “zeer goed” maken.

Ten slotte scheidt de bewering (dat “vrijwel alle wetenschappers geloven dat dinosauriërs miljoenen jaren voordat er mensen op aarde verschenen uitstierven”) problemen met andere belangrijke christelijke doctrines en bijbelse wonderen. Bijvoorbeeld, de meeste wetenschappers geloven niet in de maagdelijke geboorte, de opstanding of de wonderen van Jezus in het Nieuwe Testament. Maar zou dr. Brown zijn geloof in deze essentiële doctrines opgeven totdat wetenschappers van de waarheid overtuigd zouden zijn middels “wetenschappelijke testen en bewijzen”? Ik betwijfel ernstig of hij dat zou doen. Hij accepteert deze omdat ze duidelijk in de Schrift worden onderwezen. De reden dat de meerderheid van de wetenschappers de bijbelse schepping niet aanvaarden, is niet vanwege het bewijs - iedereen heeft hetzelfde bewijs om te onderzoeken - maar ze past niet bij het naturalistische wereldbeeld dat ze zich hebben eigen gemaakt (vgl. Romeinen 1:18-20; 2 Petrus 3:3-5). Hoewel het waar is dat de meerderheid van de wetenschappers (die vertrekken van naturalistische aannames) niet gelooft dat dinosauriërs samen met de mens leefden, volgt daaruit niet dat we gewoon moeten accepteren wat de meerderheid van die wetenschappers gelooft (een eenvoudig beroep doen op de mening van de meerderheid zou Jezus’ eigen leer ondermijnen - zie Mattheüs 7:13-14). Deze redenen zouden alle christenen moeten doen aarzelen om de conclusies van evolutionaire wetenschappers met betrekking tot de geschiedenis van de wereld zomaar te aanvaarden.

De beschrijving van de behemoth in Job 40 betreft duidelijk geen mythisch monster, en geen enkel levend wezen past bij zijn beschrijving. Het moet een uitgestorven wezen zijn. De enige reden om de behemoth niet als een dinosaurus te zien, is als je al een evolutionair tijdsbestek van de wereld hebt geaccepteerd dat wordt tegengesproken door de geschiedenis, de wetenschap en, belangrijker nog, door het Woord van God.

Eindnoten

1. Robert Gordis, *The Book of Job: Commentary, New Translation and Special Studies* (New York, NY: The Jewish Theological Seminary of America, 1978), 571. Gordis believes Behemoth is a hippopotamus.
2. See Marvin H. Pope, *Job, The Anchor Bible* (New York, NY: Doubleday & Company, 1973), 321. Pope states, “The juxtaposition of Behemoth and Leviathan in Job and the post-biblical text cited above suggests that Behemoth, like Leviathan in the Ugaritic texts, had a prototype in pre-Israelite mythology and that the monsters were connected in some ancient myth or played similar roles in different myths.”
3. John E. Hartley, *The Book of Job: The New International Commentary on the Old Testament* (Grand Rapids, MI: W. B. Eerdmans, 1988), 522; Michael L Brown, *Job: The Faith to Challenge God* (Peabody, MA: Hendrickson Publishers, 2019), 397.
4. The word *bēhēmâ* is used elsewhere of other domestic animals (Genesis 6:7; 7:23; 8:17; Job 12:7).
5. The plural form *bēhēmôt* occurs in the Old Testament elsewhere in Psalm 8:7; 73:22; Joël 1:20; 2:22; Habakkuk 2:1, and there is no hint of a mythical interpretation.
6. Ibid, 523.
7. Elmer B. Smick, *Job: The Expositors Bible Commentary Rev Ed [4] 1 Chronicles – Job* (Zondervan: Grand Rapids, MI, 2010), 911.
8. Robert L. Alden, *Job: The New American Commentary* (Broadman & Holman Publishers, 1993), 396.
9. August H. Konkell. *Job: Cornerstone Biblical Commentary* (Tyndale House Publishers 2006), 232.
10. Gordis, *The Book of Job*, 569–572.
11. John Gray, *The Book of Job* (Sheffield Phoenix Press, 2010), 489; Gerald H. Wilson, *Job: New International Biblical Commentary* (Hendrickson Publishers: Peabody, Massachusetts, 2007), 456; Konkell. *Job*, 232; Alden, *Job*, 395.
12. In the 1599 Geneva Bible, the reference to Behemoth is in Job 40:10.
13. The Hebrew verb *hāpaš* is used only here in the Old Testament. It may have the meaning “to make stiff” (Arabic). The LXX and the Syriac versions support this with “erects.” But there is another Arabic word that could be cognate, meaning “to make lower” or “to hang.” See Allan Steel, “Could Behemoth Have

Been a Dinosaur?" August 1, 2001, <https://answersingenesis.org/dinosaurs/could-behemoth-have-been-a-dinosaur/>.

14. See the NIV footnote on this verse.
15. Konkel states: "The creature can hardly be a hippopotamus if "its tail is as strong as a cedar" (40:17), but this has not been the ancient interpretation of that verse, and it seems most probable that the ancients were correct. The great beast is described in terms of its massive loins and belly (40:16) and its powerful legs (40:18), making it most unlikely that the intervening reference is to its tail. The outstretched phallus of the hippopotamus is impressive indeed, and virility is always closely associated with power." Konkel, *Job*, 232; See also Christopher Ash, *Job: The Wisdom of the Cross - Preaching the Word* (Wheaton, IL: Crossway, 2014), 410.
16. If the author of Job wanted to convey a phallus, then why not use the Hebrew word שַׁפְּכָה (*šāpkâ*) (Deuteronomy 23:1)?
17. Tremper Longman III, *Job: Baker Commentary and the Old Testament Wisdom and Psalms* (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2012), 441.
18. Wilson suggests the phrase "He ranks first among the works of God" could be: "... a reference to the list of land beasts God created in Genesis 1:24, where cattle (*behemoth*) is the first category to be mentioned." Gerald H. Wilson, *Job: New International Biblical Commentary* (Peabody, MA: Hendrickson Publishers, 2007), 457.
19. Alden, *Job*, 397.
20. Longman, *Job*, 441.
21. Tremper Longman III, "What Genesis 1–2 Teaches (and What It Doesn't)" in *Reading Genesis 1–2: An Evangelical Conversation*, ed. J. Daryl Charles (Peabody, MA: Hendrickson Publishers, 2013), 103–126.
22. Longman, *Job*, 441.
23. *Ibid*, 441.
24. Brown describes this interpretation: "According to this line of interpretation, the Lord was pointing to known animals (whether extinct today or not), but in the ancient world, specific animals which were also thought of in supernormal ways, associated with other worldly forces and involved in aspects of spiritual warfare. In support of this view is the fact that it explains both the natural and supernatural elements of the beasts' description, also underscoring God's majestic power, before whom alone these creatures must bow. Against this view is whether this gives too much credence to mythology and whether it can be reasonably expected that Job and later readers would readily grasp this concept. Robert S. Fyall, however, seems correct in stating that it is wrong to forge "a radical disjunction between the natural and supernatural worlds." ...Instead, "Behemoth and Leviathan belong to both. It is not that they *are* the hippopotamus and the crocodile, but that these beasts in their size, ferocity and untamable nature are evidence of that dark power rooted in the universe itself which shadows all life." Brown, *Job: The Faith to Challenge God*, 397.
25. *Ibid*, 396.
26. In a video on Dr. Brown's website entitled "Why I'm Not Dogmatic on the Creation Account," he acknowledges that a good biblical case can be made for a young earth (i.e., Exodus 20:11 and the genealogies in Genesis 5); however, he says there are other Scriptural reasons for not being dogmatic about this position: (1) The Bible says: With the Lord one day is as a thousand years, and a thousand years as one day (2 Peter 3:9); (2) The Hebrew word *Day* (*yom*) has different meanings (i.e., Genesis 2:4) so it may not suggest a 24-hour day; (3) Other passages in Scripture suggest God worked over a period of time (although he does not name them). See Dr. Michael Brown, "Why I'm Not Dogmatic on the Creation Account," October 4, 2019, <https://askdrbrown.org/library/why-im-not-dogmatic-creation-account>, all these objections, however, have been answered numerous times by biblical creationists. See Ken Ham, "Could God Really Have Created Everything in Six Days?" *New Answers Book 1* (Green Forest, AR: Master Books, 2006), <https://answersingenesis.org/days-of-creation/could-god-really-have-created-everything-in-six-days/>.
27. Brown, *Job: The Faith to Challenge God*, 272.
28. Bodie Hodge, "Were Dragons Real"? *New Answers Book 4* (Green Forest, AR: Master Books, 2013), <https://answersingenesis.org/dinosaurs/were-dragons-real/>.

29. Brian Thomas, “Solid Answers on Soft Tissue” Answers 10, no. 1 (2015),
<https://answersingenesis.org/dinosaurs/when-did-dinosaurs-live/solid-answers-soft-tissue/>.

Lees ook:

- “De bijbelse Leviathan”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/leviathan.pdf>
- “De mens leefde samen met dinosaurussen”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm#draken>
- “Plaatje mens en dinosaurussen leefden samen: <http://www.verhoevenmarc.be/mensendino.htm>
- “Zacht weefsel in dinosaurussen”: <http://www.verhoevenmarc.be/zachtweefsel.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>